

Licența, marele hop

✉ Locotenent Constantin PIȘTEA

constantinpistea@presamil.ro

Vara înseamnă plajă, soare, umbreluțe la marginea paharului sau drumeții la munte, pe cărări pe care *nimeni nu a mai ajuns vreodată*. Este visul oricărui tânăr. Cei care vor absolvi la jumătatea anului instituțiile militare de învățământ superior dorm mai puțin bine. Perna parcă e mai tare, iar gândul că undeva, după colț, așteaptă licența, e trist. Dar umbreluța? Cât costă umbreluța?... Nimeni nu își mai pune problema asta când se confruntă cu cel mai important examen al vieții de student.

Cel mai urât vis

Brrrr! Nu, nu vine Omul Negru, nici Frankenstein... Este vorba doar de licență, *cel mai urât vis în momentul de față*, după cum spune sublocotenentul Laura Toderiță, cursant în anul V la Academia Tehnică Militară. „Trebuie să arăt că nu am trecut degeaba prin școală”, afirmă studentul aspirant Florin Costel Gheorghe, de la Academia Forțelor Navale *Mircea cel Bătrân*. „Nu mai contează foarte mult ce am făcut în cei cinci ani, dacă licența nu iese cum trebuie.”

Este, orice am spune, un moment deosebit. Importanța lui se simte în gândurile de zi cu zi, noaptea, singur cu tavanul negru, și

coboară dimineața apăsând laturile stomacului. Doare, dar nu e ulcer. Licența e mai mult: viitorul. Studenții o știu foarte bine. Orice cuvânt în plus cu privire la ce se va întâmpla la vară transformă durerea din stomac în stres. Când vorbesc despre aspirațiile anului 2008, nu pot eluda examenul vieții. Trebuie să confirme încrederea părinților, a profesorilor, poate chiar și a colegilor. Și nu e de joacă.

Studentul plutonier-major Lucian Boghian are cea mai mare medie dintre cursanții Academiei Forțelor Aeriene, specializarea Aviație Naviganți, anul III – ultimul. Spune că *nu am învățat pentru a întrece pe cineva. Mi s-a părut o modalitate de a demonstra cât sunt de bun*. L-a avut ca model de ambiție pe fratele său, șef de promoție la o facultate civilă, care i-a tot repetat: *Învață, că nu știi când îți folosește!* Are încredere în viitorul său și în faptul că va avea ocazia să aplice ce a învățat în școală.

Enigmaticul master

Ce se va întâmpla odată cu sfârșitul școlii? Și cum se avansează de la sublocotenent la locotenent? Și oare, câți studenți de an terminal cunosc numărul de ani corespunzători primei funcții? Câți dintre ei vor ajunge într-adevăr acolo unde le e locul? Și... Întrebările acestea nu figurează în niciun test de seminar sau colocviu, și totuși, odată rupți de *camaraderia* despre care studentul plutonier Alina Țucă, de la Academia Forțelor Terestre, spune că se dezvoltă foarte bine pe timpul anilor de studenție, deci imediat ce se desprind de *aripile mamei*, puii au nevoie de orientare.

Alina susține că *posibilitățile de evoluție în cariera militară ne-au fost prezentate cu diverse ocazii, în cadru întrunit*. De exemplu, știe cât trebuie să stea pe funcția de comandant de pluton, până să se poată gândi la numirea ca titular în funcția de comandant de companie. Lucian Boghian nu este încă informat cu privire la masterul ce va trebui urmat după absolvirea academiei: „Suntem prima promoție de trei ani și încă nu cunoaștem clar tot ce ne interesează cu privire la acest master. Ni s-a spus că acest subiect încă se discută și că vom fi ținuți la curent”. Sublocotenentul Laura Toderiță recunoaște că, în privința Ghidului carierei militare, are noroc de... frate: *Lucrează tot în sistem și îmi mai dă informații despre carieră*.

Deși au ambiție, incertitudinile pătează optimismul specific tinereții ca umbra unei escadrile de vânătoare zburând la joasă înălțime. Sigur, atitudinea pozitivă există. Nu ar putea fi altfel după câțiva ani în care, pe lângă momentele frumoase, gândul finalului eliberator a revenit periodic în mințile studenților. Cei

familiarizați cu Forțele Terestre își amintesc primul marș și *păcălelile* comandanților. *Când ajungem? După curba asta...*

Să ne păstrăm entuziasmul

Este un an decisiv pentru toți, crede studentul plutonier Alina Țucă. Tot ce am clădit până acum trebuie confirmat printr-un examen. Întrebați dacă statutul actual, de studenți foarte buni, va influența în vreun fel modul cum vor fi tratați la începutul carierei de ofițer, toți cei menționați au specificat că

nu s-au gândit niciodată serios la acest aspect, ci la faptul că poziția fruntașă le permite alegerea unei funcții cât mai pe gustul fiecăruia la repartitie. *Nu poți să ceri fără să muncești*, este de părere studentul aspirant Florin Costel Gheorghe, chiar dacă acest lucru *știrbește din sensibilitate*, cum crede studentul plutonier Alina Țucă. Anii de studenție militară lasă urme.

Dorința tuturor pentru anul în curs, dincolo de reușita întâlnirii cu Omul Negru, Frankenstein sau, cum îi zice?...aaa, da, licența, și depășind afirmațiile neinserate în acest articol, dar moștenite cine știe cum din ani de tristă și îngrădită amintire, așadar, dorința tuturor poate fi înglobată în spusele studentului plutonier-major Lucian Boghian: *să ne păstrăm entuziasmul de la intrarea în academie*.

Ar fi frustrant să-i văd pe colegii mei cum merg la popota cadrelor, iar eu să mănânc în continuare cu studenții, spune studentul plutonier Radian Trușu, cursant în anul IV la Academia Forțelor Navale, specialitatea Navigație, Hidrografie și Echipamente Navale. Pentru a deveni aspirant, așa cum este numit cursantul de anul V al academiei constănțene, el va trebui să depășească fără greșală toate examenele din cele două sesiuni care urmează. Este marele meu obiectiv pentru anul în curs. Momentul pe care îl aștept de la admitere.

